

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

Lugduni, 1652-1663

Index Capitvm Et Dvbiorvm, quæ in hac Tomi Tertij parte secunda
continentur.

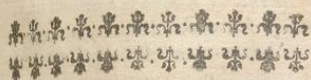
[urn:nbn:de:hbz:466:1-80577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80577)

INDEX

CAPITVM ET DVBIORVM,

quæ in hac Tomi Tertij parte
secunda continentur.

LIBER XXIV.

Sponsalia.

SECTIO I.

*De Sponsalibus receptiores sine lite Sen-
tentia. p. 1.*

Caput 1. E conditionibus
requisitis ad
sponsalia. ibi-
dem.

Cap. 2. De sponsalium obligatione.
vbi de archis fideiussore, & pacto,
pag. 4.

Caput 3. De sponsalium dissolutione.
pag. 5.

Caput 4. Quana maius horitate sint
Sponsalia dissoluenda? pagi-
na 6.

Escob. & Mend. Theol. Mor. To. III, P. II.

SECTIO II.

De Sponsalibus, varia Dubia. p. 7.

C 5 C Irca sponsalium obligatio-
nem. ibid.

D. I. An violatio iuris, quod ex sponsa-
libus acquirunt sponsi in corpus for-
nicando cum altero, sit adulterium.
ibidem.

2. An circumstantia sponsalium in
fornicatione, sit confessario aperien-
da. ibid.

3. An sufficiat ad sponsalium valorem
promissio merè interna facta homi-
ni, licet non adsit externa accepta-
tio. p. 8.

4. An censenda sit sufficiens ad Spon-
salia repromissio, quando alter fi-
dem dat de matrimonio contra-
hendo, alter vero non repromittit
expresse, sed acceptat promissio-
nem, v.g. dicendo, Placet, vel, acce-
pto, vel, gratias ago pro Beneficio.
ibidem.

5. Dato, quod simplex ista acce-
ptatio non sit repromissio, is qui
fidem dedit obligatur ad con-
trahendum matrimonium alte-
ro minime obligato? ibi-
dem.

6. An promissio matrimonij contra-
hendi abenti facta possit ante ab-
sentis acceptionem reuocari, ne-
mine pro eo acceptante, aut stipu-
lante. p. 9.

C 7. An

ESCOBAR

Deo. Mor.

Tom. III, IV.

Lib. IV.

Index Capitum,

7. An promissio matrimonij absenti facta, aliquo stipulante, seu acceptante absentis nomine possit reuocari? ibid.
 8. An ad valorem sponsalium sufficiat ea deliberatio, quæ ex iracundiæ calore procedit. ibid.
 9. An destitutus sensibus, quibus naturam, & vim contractus valeat edoceri (vt furdus, & mutus à natiuitate) possit Sponsalia inire? pagina 10.
 10. An qui est simul Surdus, Mutus, & Cecus, possit sponsalia inire. ibidem.
 11. An Insanus, & mente captus possit Sponsalia contrahere seu matrimonium inire, si contrahens cum eo erat conscius furoris, aut mentis impotentia. ibid.
 12. An quando ab aliquo promissio fit animo promittendi non tamen se obligandi sunt vera Sponsalia, ac promittens maneat obligatus. pagina 11.
 13. An qui promissionem matrimonij futuri, iuramento stabilitam, animo quidem iurandi, sed expresso non se obligandi: obligetur, constituatque vera Sponsalia? ibidem.
 14. Dubitat quis, num Sponsalia contraxerit, teneaturne implere. ibidem.
 15. Certus est quis de promissione matrimonij, dubitat autem de animo se obligandi, teneaturne implere? p. 12.
 16. An qui fidei promittit matrimonium, & sub ea spe deflorat Virginem, teneatur eam ducere? ibidem.
 17. An quando vir est notabiliter dignioris conditionis, vel alia indicia præbuit fidei consensus, vt femina facile possit præsumere dolum, deflorans teneatur ei aliquid restituere. p. 13.
 18. An quando femina ignorauit excessum viri, aut si nouit, taliter ei promisit deflorator, vt prudenter credere potuisset vere promittere fidei promittens teneatur eam ducere. ibid.
 19. Fidei quis promisit corruptæ feminae matrimonium, conscius corruptionis, & conditionis
 20. An fidei contrahens matrimonium per verba de præsentibus interne sensu teneatur vere consentire? ibid.
 21. An promissio sponsalia constituens debeat necessario geri coram parocho, & testibus, & an Sponsalia clandestina sint irrita. pagina 14.
 22. An sit culpa Sponsalia clandestina contrahere. ibid.
 23. Notabilis contrahentium, vero animo Sponsalia disparitas, quando contrahens conscius erat conditionis vilioris alterius ea, an irritet. p. 15.
 24. An verba de præsentibus inter puberes clandestine prolata, quæ constituunt matrimonium clandestinum irritum iuxta Tridentinum habeant vim Sponsalium. ibid.
- Caput 6. Circa ætatem necessariam ad Sponsalia contrahenda. ibidem.*
25. An sit necessarium, vt septennium sit omnino impletum. ibidem.
 26. An ad Sponsalia valide, & licite contrahenda, malitia suppleat ætatem. p. 16.
 27. An in quacumque ætate malitia septennium, aut via ordinaria, aut miraculose præueniat, valida sint sponsalia. ibid.
 28. An sufficiat ad Sponsalia contrahenda is rationis usus ante septennium, qui satis est, vt puer ille possit lethaliter delinquere. ibid.
 29. An sit lethalis culpa Sponsalia ante legitimam ætatem inire. pagina 17.
- Caput 7. Circa verba, vel signa per quæ sponsalia contrahuntur. ibid.*
- Dub. 30. An dum quis ait, Nullam aliam ducam nisi te, constituat sponsalia, vel matrimonium? ibidem.*
31. An quando verbis de præsentibus, quibus contrahitur matrimonium, adduntur alia de futuro, vt, *Accipio te in meam in crastinum* seu,

& Dubiorum.

- seu ex *crasino* : contrahatur ma-
trimonium, & non sponsalia pagi-
na 18
32. Hisce verbis : *Ex nunc habeo te in
meam, vel, Ex nunc providebo tibi sicut
uxori*, vel, *Ex nunc eris mea vxor* :
an contrahatur matrimonium, quod
sit Sacramentum ibid.
33. An quando verbis futuri temporis
importantibus executionem nulla ad-
ditur particula gerens significatio-
nem de præsenti, vt *habebo, te tenebo,
trahabo vi uxorem*, vel, *providebo
tibi vi uxori* : constitutur matrimo-
nium & non sponsalia. ibid.
34. An matrimonium fiat per hæc
verba. *Volo tecum contrahere, te duce-
re, te habere in uxorem* ? ibid.
35. An subarhatio annuli sit sufficiens
sponsalium iudicium ibid.
36. An quando Parentes contrahunt
sponsalia (vel matrimonium) pro fi-
liis præsentibus, & tacentibus, cum
contractum ipsi filij intelligant, sint
valida. ibid.
37. An sit speciale, vt dum parentes
pro filiis contrahunt, sufficiat præ-
sentia, ac taciturnitas illorum. ibi-
dem
38. Ab quando Parentes contrahunt
sponsalia pro filiis absentibus, vel in-
stantes, qui doli capaces non sunt,
facis sit, si dum postmodum noue-
runt, vel facti sunt doli capaces, ta-
ceant minimè reclamantes ? ibi-
dem.
- Cap. 8. Circa sponsalium implendo-
rum obligationem. pagina
20.
- Dub. 39. An sponsaliorum impletio
obliget sub lethali piaculo. ibi-
dem.
40. An teneatur statim implere, qui
sponsalia contraxit nullo præfixo
termino. ibid.
41. An sit cogendus per indicem, spon-
salium fidem seruare, qui citra legiti-
mam causam ea implere recusat.
p. 21.
42. An cogendus sit solus ille qui spō-
salia iuramento confirmauit. ibi-
dem.
43. An si alter sponsorum damnum pa-
tiatur, quando alterius culpa ma-
trimonium non initur possit ob
hoc poena exigi ratione interes-
se in quantum interest. ibi-
dem.
44. Elto poena sponsalibus adiecta mi-
nimè debeat & nulla sit, at si sol-
uatur, recipiens teneatur eam re-
stituere. p. 22
45. Ac poena contractui sponsalium ad-
iecta possit iuramento obligatorio
confirmari. ibid.
46. An arrhæ amittendæ per frangen-
tem sponsalia, possint in eorum
contractu apponi in qualibet quan-
titate. p. 23
47. Ac arrhæ sint necessariæ in quan-
titate numerata constituendæ.
ibidem.
48. An possint arrhæ vtrunque con-
stitui, altero tradente certam ea-
rum quantitatem, & altero simili-
ter arrhas reddente. ibi-
dem.
49. An qui fidem sponsalium sua
culpa violat, teneatur in foro
conscientiæ arrhas receptas, &
poenam quadrupli conuentiona-
lem restituere ? pagina
24.
50. An in contractu sponsalium pos-
sint pignora interuenire ? ibi-
dem.
51. An valeat pactum in sponsalibus
adiectum, vt vir teneatur in
certo oppido moram tradere cum
uxore. ibid.
- C. 8. Circa dissolutionem sponsalium
per Religionis ingressum, votum
Castitatis simplex, ac sacri Ordinis
receptionem. p. 25.
- Dub. 52. An per Religionis ingressum,
professione non sequuta, dissoluan-
tur sponsalia. ibid.
53. An per ingressum Religionis, pro-
fessione non secuta, dissoluantur
sponsalia ex parte vtriusque sponsi
ibid.
54. An qui sponsalia iurauit, possit in-
gredi Religionem ante matrimo-
nium omninò contractum ? p.
26
55. An qui sponsalia iurauit, &
post sponsalia sese voto reli-
gionis adstrinxit, licite possit
matrimonium inire animo fir-
mo religionem ingrediendi
ante consummationem. ibi-
dem.
56. An

SCOBAR
teos Mor
p. 11. IV
p. 11. IV

Index Capitum,

56. An qui emisit votum Religionis, aut Castitatis, posteaque Virginem deflorauit, fide data de matrimonio contrahendo, teneatur potius ad matrimonium, quam ad votum. ibid.
57. An Sponsalia dissoluantur, voto simplicis Castitatis superueniente? ibid.
58. An Sponsalia dissoluantur per subsequens votum Sacros Ordines suscipiendi? ibid.
- Cap. 9. Circa Sponsalium dissolutionem per matrimonium cum alia contractum, per posteriora sponsalia, per puberis dissentium: per temporis ad contrahendum præfixi transactionem. p. 28
59. An extinguantur omnino priora Sponsalia cum vna contracta, per matrimonium validum cum altera initum? ibid.
60. An priora sponsalia dissoluantur copula subsecuta cum posteriori ratione damni illati? ibidem.
61. An priora sponsalia dissoluantur, per posteriora iuramento firmata. ibidem.
62. An quando secunda sponsalia, non fuisse valida, quia contrahens primis ligatus erat, nec aderat iusta recedendi causa, si ante celebratum matrimonium cum priori dissoluantur sponsalia: teneatur, hic qui iurauit, ad posteriora? pagina 29.
63. An iura concedentia impuberibus, ut adepta pubertate, possint à sponsalibus antea initis rescindere, loquantur solum permissiue, & in foro externo? ibidem.
64. An impuberum sponsalia possunt valido iuramento firmari? ibidem.
65. An Sponsalia possint, mutuo contrahentium consensu dissolui? pagina 30.
66. An quando Sponsalia firmata sunt iuramento, in Dei gloriam, & honorem principaliter, præstito mutuo contrahentium consensu dissolui? ibid.
67. An dum terminus Sponsalibus contrahendis præfixus est, eo transacto maneat liber is per quem non stetit. ibid.
- Cap. 10. Circa Dissolutionem Sponsalium ob absentiam sponsi, ob fornicationem alterius, ob superueniens iuris impedimentum, & ob accedentem fœditatem. pagina 31.
68. An dissoluantur, Sponsalia ob alterius sponsi absentiam in longinquum profecti, absque alterius licentia. ibid.
69. An dissoluantur, Sponsalia per sponsæ fornicationem vi oppressæ. ibid.
70. An Sponsalia dissoluantur per sponsi omnino inuiti, culpæque expertis fornicationem. pagina 32.
71. An si uterque sponsus post Sponsalia fornicatur, compensentur delicta, ita ut liceat utrique à Sponsalibus recedere. ibid.
72. An ob superueniens iuris impedimentum impediens soluantur Sponsalia. ibid.
73. An ob fœditatem alterius solum oculi amissi possunt Sponsalia dissolui. ibid.
74. An si sponsa Sponsalium tempore pulcherrima esset dissoluantur Sponsalia, ea notabiliter deformis effecta. p. 33.
- Cap. 11. Circa Sponsalium dissolutionem propter morum asperitatem, propter paupertatem superuenientem, & propter causas antecedentes ignoratas. ibid.
75. An propter notabilem morum asperitatem, seu sæuitiam alterius sponsi denuò cognitam, dissoluantur Sponsalia. ibidem.
76. An sponsa dotem sponso promittente, quam superueniente inopia, soluere non valet, dissoluantur Sponsalia. ibid.
77. Dotis promissio non præcessit, sed superuenit sponsæ paupertas: Hoc in casu dissoluantur Sponsalia. pagina 34.
78. An dissoluantur sponsalia quando utrique sponso inopia superuenit. ibid.
79. An dissoluantur Sponsalia, quando alter sponsus notabiliter sit ditior, altero in eodem statu permanente. ibid.
80. Iurauit

& Dubiorum,

80. Iuravit quis se aliquam ducturum, nulla dotis promissione praemissa: Tenetur ne ipsam ducere, si cum ipsa sit locuples, nullam ei dotem velit assignare. *ibid.*

81. An causa sufficientes ad Sponsalia dissoluenda, dum post ipsa accidunt: satis sint, ad id, si Sponsalibus praecedant, & fuerint probabiliter ignoratae. *p. 35*

82. An teneatur Sponsalibus celebratis stare sponsus cum foemina, quae putabatur Virgo, postmodum nescitur fuisse ab altero deflorata. *ibid.*

83. An dum norat sponsus suam sponsam viduam esse, ob fornicationem praecedentem sibi cum contraxit Sponsalia incognitam, habeat ius ea dissolviendi. *ibidem.*

84. An possint ex parte sponsae dissolvi Sponsalia ob fornicationem viri praecedentem ab ipsa ignoratam. *p. 36*

85. An laborans defectu aliquo occulto, verbi gratia, si mulier sit corrupta, teneatur eum alteri parti volenti secum inire Sponsalia, aperire. *ibid.*

86. An defectus est perniciosus, ut morbus gallicus, vel lepra, teneatur contrahens, alteri aperire. *ibid.*

87. An alter sponsus aliquo laborans vicio, cuius si alter conscius esset, iustam haberet causam, Sponsalia dissolviendi: Possit coram iudice compellere alterum, ut Sponsalia impleat, a quibus iniuste ob illius defectus ignorantiam, refilic pagina 37.

88. An quando adest causa sufficiens ad Sponsalium dissolutionem, ad id sit necessaria iudicis autoritas. *ibid.*

89. An quando ex aliqua sufficienti causa dissolviuntur Sponsalia iuramento firmata, sit necessarium petere iuramenti relaxationem. *p. 38.*

Esob. & Mend. Theol. Mor. Tom. III. P. II.

LIBER XXV.

Matrimonij essentia.

SECTIO I.

De Matrimonij essentia receptiores sine lite sententia. p. 39.

Cap. I. Ssentiam Matrimonij, praecceptum, diuisionem, aliasque describo proprietates. *ibidem.*

2. De Matrimonij indissolubilitate. *p. 41*

3. De causa efficiente Matrimonij, quae est consensus mutuus. *p. 42*

4. De Matrimonio Clandestino. *p. 44.*

5. De ministro solemnitate Matrimonij. *p. 46*

6. De contractu Matrimoniali sub conditione. *p. 45*

7. De petitione, ac redditione coniugali Debiti. *p. 50*

8. De recto debiti coniugalis usu. *p. 53.*

9. De Diuortio ex adulterio. *p. 55*

10. De Diuortio ob haeresim, vel apostasiam. *p. 57*

11. De duobus aliis Diuortij causis, scilicet Inductione ad peccatum, & Saecuitia. *p. 58*

SECTIO II.

De Matrimonij essentia Dubia,

Cap. II. Circa Matrimonij Essentiam. *ibid.*

Dub. 1. An Matrimonium ut est contractus naturalis solo naturae iure institutum sit. *p. 59*

2. An extiterit praecceptum de matrimonio contrahendo. *ibid.*

3. An nunc existat, de contrahendo matrimonio praecceptum. *ibidem.*

4. An deficientibus hominibus aliis, superstites solummodo Religiosi teneantur matrimonium contrahere. *p. 60*

5. An Matrimonium in lege naturae ac lege veteri fuerit Sacramentum. *ibidem.*

Cap. 12. Circa quidditatem, & institutionem Matrimonij, ut Sacramentum est. *ibidem.*

6. An

SCOBAR
De Matrimonij
Essentia, IV.
p. 39.

Index Capitum,

6. An Matrimonium fuerit, institutum à Christo Domino Sacramentum illis verbis: *Quos Deus coniunxit, homo non separet.* Math. 19. ibidem.
7. An post legem Euangelicam matrimonium infidelium sit Sacramentum. p.61.
8. An matrimonium fidelis cum infideli contractum ex pontificis dispensatione sit aliqua ex parte Sacramentum. ibid.
9. An Matrimonium infidelium casu quo ambo Baptismo diluantur fiat Sacramentum. ibid.
10. An inter fideles possit celebrari matrimonium, quod non sit Sacramentum. p.62.
11. An Matrimonium sit vnicum Sacramentum, ibid.
12. An verba seu signa, quibus consensus exprimitur, sint sibi inuicem materia, & forma Sacramenti Matrimonij. ibid.
13. An contrahentes ipsi sint Sacramenti Matrimonij ministri, pagin. 63.
14. An qui contrahunt in mortali coniugio, perpetrent duo lethalia crimina, vnum suscipiendo, alterum administrando Sacramentum. ibidem.
15. An peccet lethaliter Sacerdos, matrimonio in mortali assistens. ibidem.
16. An matrimonium possit validè inter absentes per procuratorem celebrari post Tridentinum. pagina 64.
17. An matrimonium inter absentes possit per Epistolas celebrari. ibidem.
18. An Matrimonium inter absentes celebratum per procuratorem, vel per Epistolas validum etiam in ratione Sacramenti. p.65.
19. An ut matrimonium contractum per procuratorem sit validum, necessarium sit, dari ei potestatem, vel commissionem coram Parocho, & testibus.
20. An in matrimonio inter absentes inito sint ministri ipsi contrahentes, & eorum verba forma. ibidem.
21. An Procurator in mortali existens, peccet, lethaliter matrimonium alterius nomine contrahendo. pagina 66.
22. An qui procuratori mandatum dedit ad contrahendum, debeat in gratia existere eo tempore, quo credit matrimonium à procuratore celebrandum. ibid.
23. An contrahentes per procuratorem debeant postmodum inter se matrimonium inire, seu irritum ratificare, ut fiat tunc Sacramentum, quod antea non fuerat. ibidem.
- Cap. 13. Circa Matrimonij Indissolubilitatem. ibid.
24. An Matrimonium tam ratumquam consummatum ex iure naturali indissolubile existat. ibid.
25. An veteri in lege matrimonium dissoluebatur, per repudij libellum. p.67.
26. An Pontifex possit in matrimonio rato dispensare, ut soluto eius vinculo valeant liberè coniuges, aliud inire coniugium. ibid.
27. An desideretur causa, ut valeat Pontificis rato in matrimonio dispensatio. p.68.
28. An Pontifex possit dispensare in matrimonio consummato infidelium, dum ambo Sacra vnda diluantur. ibid.
29. An dissoluatur, matrimonium ratum per Religionis professionem. ibidem.
30. An dirimatur, matrimonium per vota emissa à quibusdam foeminis religiosis quas Beatas vocitant. pagina 69.
31. An Equitum Militarium Ordinum, verb. grat. Diu. Ioannis votum dirimat matrimonium. ibid.
32. An quando post matrimonium ratum vterque coniux communi consensu profitetur Religionem, dissoluatur matrimonium ratum. p.70.
33. An professio habeat vim dissoluedi matrimonium ex iure diuino positiuo. ibid.
34. An bimestre sit concessum sponis ad profitendum in Religione, an ad liberandum de ingressu. ibidem.
35. An retenta opinione probabili num. 250 allegata dari possit sponis bimestre ad profitendum, non ad deliberandum: Præscriptio hæc sit correctæ per Tridentinum. p.71.

& Dubiorum.

36. An si sponsa duodennis ad Religionem transeat, teneatur sponsus expectare usque ad decimum sextum eius annum quo professionem. emitat. ibid.
37. An bimestre concessum sponsis ad deliberandum debeat necessario continere omnes & solum illos dies quos menses tunc occurrentes continent. p. 72
38. An si bimestre sponsis concessum, ad deliberandum circa Religionis ingressum includat mensem Februarium: dies bissextus sit pro vicia die computandus. ibidem.
39. An iudex possit prorogare, aut coartare bimestre concessum sponsis ad deliberandum de Religionis ingressu. ibid.
40. An coniux, qui non intendit Religionem inire, teneatur intra bimestre debitum perenti coniugi reddere. p. 73
41. An qui ante matrimonij consummationem Religionem ingreditur, & intra annum nouitatus in coniugis fraudem, varios Ordines mutuat, possit compelli à Iudice, vt eligat Religionem, in qua vel transacto probationi anno profiteatur, vel ad coniugem redeat. ibidem.
42. An ad consummandum matrimonium ita vt non liceat iam ad Religionem transire, sufficiat penetratio vasis, absque seminis receptione. ibid.
43. An vt matrimonium censetur consummatum requiratur, vt etiam femina semen recipiat. pagina 74.
44. An vt matrimonium dicatur consummatum, nec possit sponsus Religionem inire, sufficiat, quod virile semen siue arte aliqua, siue demonis ope in vas recipiatur sponsæ absque copula, aut vasis penetratione. ibid.
45. An copula ante initum matrimonium habita sit sufficiens, vt matrimonium subsequutum consummatum dicatur. ibid.
46. An copula per vim intra bimestre extorta sufficiat, vt matrimonium dicatur consummatum, & sit omnino indissolubile. p. 75
47. An sponsa intra bimestre vi cognita possit ad Religionem transire. ibid.
48. An quando sponsa non vi præcisâ, sed metu cadente in constantem virum à sponso fuit oppressa possit Religionem inire. ibid.
49. An lethalter peccet sponsus vi, vel timore graui extorquens copulam intra bimestre à sponsa. ibid.
50. An sponsa per vim oppressa ante expletum bimestre, possit receptum semen mox expellere. pagina 76.
- Cap. 11. Circa causam efficientem matrimonij, quæ est consensus. ibid.
51. An vinculum matrimonij de potentia Dei absoluta possit consistere sine mutuo coniugum consensu. ibid.
52. An consensus ad essentiam veri matrimonij requisitus debeat explicite in copulam ferri. pagina 77.
53. An ad essentiam veri matrimonij requiratur consensus implicitus ac virtualis in copulam ex parte contrahentium. ibid.
54. An necessarium sit aliqua constituere bona, quibus matrimonium excusetur. ibid.
55. An quando intentio contra triplex præfatum matrimonij bonum non deducitur in pactum, sed mente retinetur, illud irritet. pagina 78.
56. An peccatum sit matrimonium contrahere ex fine vitandi fornicationem principaliter. ibid.
57. An sit veniale piaculum, matrimonium inire ob pulchritudinem vel diuitias. p. 79
58. An qui ficto consensu matrimonium contraxit: Teneatur cum eadem sponsa denuò vero contrahere consensu. ibid.
59. An signa externa consensus interni expressiua sint de essentia ipsius contractus matrimonij. ibidem.
60. An ad consensum matrimoniale exprimendum sint necessaria verba, & sufficiant signa in potentibus loqui. p. 80
61. An Matrimonium solis nutibus contractum sit Sacramentum. ibid.
62. An verba in matrimonio sint de præcepti necessitate. ibid.
63. An

Index Capitum,

63. An necessarium sit vtriusque coniugis consensum simul absque temporis intervallo præstari. p.81
64. An satis sit alterum coniugem præstare consensum, quocumque temporis spatio intercedente. ibid.
65. An quando consensus alterius fuit minus legitimus, quia fuit fictus, vel metu extortus, satis sit, (vt matrimonium valere incipiat) hunc denuo consentire. ibid.
66. An ad matrimonium sufficiat consensus, quo coniux vterque annuit, falso existimans, impedimentum dirimens subesse. p.82
67. An satis sit ad matrimonium consensus, quo aliqui ex errore putantes aliquod matrimonium per ipsos contractum esse validum, denuo in illud consentiant. ibid.
68. An ad ratificandum matrimonium inualidum ob impedimentum dirimens impetrata impedimenti dispensatione, vel eo cessante, exigatur, vtriusque coniugis consensus renouari. ibid.
69. An ad matrimonium inualidum ob occultum impedimentum, ratificandum (cessante impedimento) necessarium sit alterum coniugem de nullitate prioris matrimonij certiore facere. p.83
70. An matrimonium coram Parocho, ac testibus initum inualidum fuit ob occultum impedimentum, impedimento ablato, iterum sit coram Parocho, ac testibus celebrandum mutui consensus expressione. ibid.
71. An coniux impedimenti conscius excusetur à culpa reddendo debitum, ad maiora damna vitanda? pagina.84.
72. An coniux impedimenti conscius si ab Ecclesia excommunicetur, quia debitum negat, sit verè excommunicatus. ibid.
73. An Matrimonio bona fide vtriusque coniugis inito, alter postea dubitat de eius valore, possit petere, ac reddere. ibid.
74. An cum vterque coniux de valore matrimonij bona fide initi dubitat, vterque licetè reddere possit. pagina.85.
75. An cum alter coniux mala fide contraxit dubius (verbi gratia,) de prioris coniugis obitu, licetè petere, ac reddere possit. ibid.
76. An si contrahens mala fide petat, alter teneatur reddere? ibidem.
77. An cum coniux vterque mala fide contraxit, dubius (verbi gratia,) de prioris coniugis obitu, vterque teneatur, reddere postulanti. pagina.86.
78. An quando impedimentum proprio consensu amoueri potest, vt est seruitus ignorata, dubitans de valore matrimonij à se bona fide contracti (nam dubitet de alterius seruitute) teneatur. ibid.
79. An si coniux, qui bona fide contraxit, postea non dubitet, sed opinetur matrimonium esse nullum, teneatur reddere debitum. ibid.
80. An si ante matrimonium alter coniux protestetur, se nolle per quacumque verba postea à se dicta matrimonium inire. Huiusmodi protestatio sit sufficiens dissensus indicium. p.87
81. An vnus testis affirmans coniugis mortem, sufficiat, vt liceat alteri, ad secundas nuptias transire. ibidem.
82. Vt possit coniux superstes aliud matrimonium inire, sufficitne probabilitas moralis, id est, vt sit probabilis causa ad credendum, sapientum iudicio. p.88
83. An mors coniugij possit sufficienter fama probari. ibid.
- Cap. 12. Circa consensum Claustrinum. ibid.
84. An Matrimonium Claustrinum fuerit irritum aliquando ante Tridentinum. ibid.
85. An peccet, contra ius naturæ, qui clandestinè contrahit. pagina.89.
86. An semper necessaria sit præsentia Parochi, & testium, ad matrimonium validè contrahendum. ibid.
87. An qui expetit in mortis articulo cum concubina coniugium inire ad legitimandam prolem, nec Parochi copia datur, hoc coniugium possit sine præsentia Parochi iniri. p.90.
88. An in oppidis in quibus nequit haberi Parochus, nec de proximo speratur, possit sine ipso Matrimonium iniri. ibid.

& Dubiorum.

89. An qui inuincibiliter Tridentini hanc legem ignorat, validè contrahant, sine Parocho, & testibus. *ibid.*
90. An incolæ loci, in quo viget Tridentini lex, possint sine Parocho, & testibus matrimonium inire in aliis, quibus non est recepta, quando solum ad illa confluunt per modum transitus. *p. 91*
91. An qui pergit ex loco, ubi Tridentini lex non viget ad locum, ubi recepta est: possit ibi coniugium inire sine parocho, & testibus iuxta proprii domicilij legem. *ibidem.*
92. An validum erit matrimonium si quis in fraudem Tridentini proficiatur à loco ubi decretum eius viget, ad locum, ubi non tenet, ut ibi sine Parocho ac testibus contrahat. *ibid.*
93. An Captiui Chisticolæ, quorum in patria Tridentini lex viget, dum commorantur inter infideles, ubi non est publicata, possint sine Parocho ac testibus matrimonium inire. *p. 92.*
94. An si celebretur matrimonium in Parochia alterius coniugis non subditillius parocho, sufficiat præsentia Parochi alterius contrahentis. *ibid.*
95. An si celebretur matrimonium in Diocesi aliena, sufficiat, præsentia Parochi vnius, vel vtriusque contrahentis. *ibid.*
96. An peccet, & puniendus sit proprius Parochus assistens matrimonio subditi extra Parochiam vel Diocesim absque licentia Ordinarij vel Parochi loci. *p. 93*
97. An qui duplicem Parochiam obtinet, habitans æqualiter (verbi gratia) in vna per hyemem, & in altera per æstatem indifferenter possit coram hoc, vel illo Parocho matrimonium inire. *ibid.*
98. An quando quis duplicem habitationis Parochiam obtinet, possit indifferenter coram vno vel altero matrimonium inire, si alterius tunc temporis Parochiam inhabitet. *ibidem.*
99. Obtenet quis Vallisoleto domicilium, & alio migrat breui rediturus: Potestne coram Parocho illius loci, ubi per breuem inie moram coniugium gerere. *p. 94*
100. Alter contrahentium vagus est, alter verò incola: Hoc in casu requiriturne præsentia Parochi incolæ ad matrimonij validitatem. *ibid.*
101. An Parochus non Sacerdos inter si valide matrimonio. *p. 95.*
102. An peccet, Parochus non Sacerdos matrimonio assistens. *ibidem.*
103. An Parochus non Sacerdos possit facultatem Sacerdoti concedere, Ut matrimonio intersit. *ibidem.*
104. An Parochus excommunicatus non toleratus, suspensus, vel irregularis possit validè matrimonio assistere. *p. 96*
105. An Parochus excommunicatus, suspensus vel irregularis non toleratus possit facultatem concedere alteri Sacerdoti, ut matrimonio assistat. *ibid.*
106. An peccet Parochus excommunicatus non toleratus coniugio assistens. *ibid.*
107. An matrimonium contractum coram Parocho habente Parochiæ possessionem absque vero titulo à legitimo superiore collato sit validum. *p. 97.*
108. An Archipresbyter Cathedralis Ecclesiæ in tota Diocesi matrimonio interesse possit. *ibidem.*
109. An Archiepiscopus possit assistere subditorum Episcopi suffraganei coniugio. *ibid.*
110. An Vicarius Generalis Episcopi, & aliorum habentium iurisdictionem quasi Episcopalem sit Ordinarius, ut coniugio intersit, & alij assistendi licentiam impendat. *p. 98.*
111. An Vicarius generalis Episcopi, ex proprio officio absque speciali commissione, coniugis interesse, & aliis assistendi licentiam concedere possit. *ibid.*
112. An valeat matrimonium, si priuatus Sacerdos, cui Parochus committit ut assistat ei, extra Parochiam committentis assistit. *ibid.*
113. An requiratur licentia specialis Parochi, ut alienus Sacerdos possit matrimonio assistere. *p. 99*
114. An

SCOBAR
1006 Mon
p. 111. IV
p. 112. IV

Index Capitum,

114. An sufficiat licentia tacita quæ habetur ex ratihabitione de futuro, vt Sacerdos alienus matrimonio assistat. ibid.
115. An Sacerdos debeat, credere dicentibus, se habere licentiam à Parocho vt iungat eos matrimonio. pagina 100.
116. An ad valorem matrimonij sint necessaria illa verba quæ à Parocho proferuntur: *Ego vos coniungo, &c.* ibid.
117. An mortale sit, à Parocho, vel à Sacerdote, assistente matrimonio, præfata verba *Ego vos coniungo*, omitti. ibid.
118. An Parochus teneatur, sub mortali contrahentes de mutuo consensu interrogare quando ei constet ex verbis ab utroque sponso prolatis. p. 101
119. An teneatur sub mortali Parochus interrogare contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, vbi non sit ei compertissimum nullum subesse impedimentum. ibidem.
120. An ad matrimonij valorem sufficiat, Parochum per interpretem contrahentium mutuum consensum intelligere. ibid.
121. An si Parochus accedit animo attendendi, sed contractus tempore mente distrahitur sufficiat ad matrimonij valorem. p. 102
122. An si Parochus, vel testes casu transeant Matrimonium coram eis contractum sit validum. ibidem.
123. An si Parochus, aut testes dolo aduocantur, aut vi adducuntur, & contra eorum voluntatem retenti assistunt coniugio: valeat, matrimonium. ibidem.
124. An si Parochus inuitus assistit, & affectat non intelligere, aures, & oculos occludit, nihil eorum, quæ geruntur videns, & audiens valeat matrimonium. pag. 103.
124. An ad matrimonij valorem requirantur testes omni exceptione maiores. ibid.
125. An ad matrimonij valorem sufficiat, quod Parochus, & testes audiant contrahentium consensum licet illos non videant. pag. 104
- Cap. 13. Circa Denunciationes matrimonio præmittendas. ibidem.
126. An Denunciationes sint de matrimonij essentia. ibid.
127. An sit lethale piaculum, denunciationes sine debita dispensatione omittere. p. 105
128. An sit graue peccatum, vnicam denunciationem sine licentia omittere. ibid.
129. An dum matrimonium inter duos diuersarum Parochiarum initur: Satisfit in vna earum denunciationes proferri. ibidem.
130. An sufficiat fieri denunciationes in Parochia, in qua breui temporis spatio contractui morantur. ibidem.
131. An Denunciationes possint fieri extra Ecclesiam in loco, vbi magna populi pars assolet conuenire. p. 106
132. An Denunciationes debeant, necessario diebus festiuis exeri. ibidem.
133. An denunciationes debeant necessario tribus diebus interruptis geri. p. 107
134. An delinquat lethaliter Parochus, qui denunciationes non gerit tribus continuis festis diebus, sed per alium diem festum interpollatis. ibid.
135. An Vicarius Generalis Episcopi ex vi sui officij sine speciali delegatione possit in denunciationibus dispensare. ibid.
136. An Episcopus possit facultatem dispensandi in denunciationibus aliis à Vicario Generali concedere. p. 108
137. An Parochus possit propter malitiosi impedimenti suspicionem dispensare, vt matrimonium, non præmissis denunciationibus celebretur, posteaque ante consummationem gerantur. ibid.
138. An habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, vt Abbates nullis Diocesanis subditi, & Magister Scholæ Salmanticensis respectu Scholasticorum in matricula adscriptorum, possint in denunciationibus dispensare. p. 109.
139. An

& Dubiorum.

139. An dum contrahentes sunt ex diversis Diocesis Ordinarius vni remittit denunciations, seu dispensat, vt non fiant sua in Diocesi: possint in altera Diocesi omit-
ti-ibid.
140. An ob solam causam malitiosi im-
pedimenti, Ordinarius possit in de-
nunciationibus dispensare? ibi-
dem
141. An sit iusta causa dispensandi in
denunciationibus, quod contrahen-
tes sint magoates. p. 110
142. An sit iusta dispensandi in de-
nunciationibus causa conditionis
inequalitatis: aut nimia contrahen-
tium aetas. ibid.
143. An sit iusta dispensandi causa con-
trahentium e denunciationibus
oboritura infamia, aut scandalum.
ibid.
144. An ad dispensandum in denun-
ciationibus, requiratur, vt Ordina-
rius iudicalem iustae causae gerat
cognitionem. p. 111
145. An existente iusta dispensandi in
denunciationibus, causa Ordinarius
sub peccati poena teneatur sem-
per dispensare, subditis exigenti-
bus. ibid.
146. An Parochus possit, & non possit
aliquo in casu dispensare, ne denun-
ciationes gerantur. ibidem
147. An quando non est copia Ordina-
rij, vel ille petitam dispensatio-
nem in denunciationibus iniuste
denegat liceat his omissis contrahe-
re, lex in casibus. p. 112
148. An sit peccatum consummare
matrimonium ante denuncia-
tiones cum he omittuntur, ex Ordina-
rij licentia, vt post contractum con-
iugium fiant. ibidem
149. An quando ex Ordinarij dispen-
satione omittuntur denunciations,
vt post contractum matrimonium
fiant, solum prima vice sit mortalis
consummatio? ibid.
150. An dum Matrimoniu initur sine
denunciationibus praemissis ex Or-
dinarij licentia, sed ante consum-
mationem praemittendis: si coniu-
ges nolunt, coniugio inito: de-
nunciations gerere, nec matrimo-
nium consummare: delinquant,
hoc in casu lethaliter: diu diffe-
rendo. pag. 113
- Cap. 14. Circa depositionem post de-
nunciations gerendam ab iis, qui
impedimentum aliquod inesse di-
gnouerint. ibid.
151. An teneatur impedimentum ma-
nifestare ille, cui est sub secreto na-
turali referatum. ibidem
152. An qui nouit occultum impedi-
mentum, quod testibus probare ne-
quit, teneatur illud manifestare?
pag. 114.
153. An si Parochus extra Confessio-
nem fecit impedimentum occultum
nulli alij cognitum: Teneatur ma-
trimonio assistere, & Ordinario de-
tegere. ibidem
154. An si Parochus constat impedi-
mentum occultum, verb. grat. vo-
tum castitatis, sed contrahens asse-
rit, se minimè teneri, quia fidele vo-
uit, Parochus matrimonio assistat,
nec Ordinario impedimentum re-
feret, debeat contrahendi fidem pre-
stare? ibid.
155. An Ordinarius ipse, qui solus nouit
impedimentum, teneatur publice
petentibus matrimonium non de-
negare. p. 115
156. An matrimonium celebratum co-
ram Parocho, ac testibus, omissioni-
bus subiiciatur clandestini contra-
ctus poenis, ibid.
- Cap. 15. Circa Benedictiones Nu-
piales, vulgo Velationes. ibi-
dem.
157. An sit lethale peccatum, ante-
quam Benedictiones Ecclesiae re-
cipiantur, matrimonium consum-
mare. ibid.
158. An sit veniale piaculum ante Ec-
clesiae benedictiones matrimonium
consummare. ibid.
159. An sit mortale consummare an-
te benedictiones, si lata sit contra sic
gerentes excommunicatio. ibi-
dem.
160. An sit mortale omnino nuptia-
les benedictiones omittere. ibi-
dem.
161. An nuptiales benedictiones possint
tota die sabbati ante aduentum cele-
brari. p. 117
162. An ipse matrimonij contractus
sit prohibitus celebrari ab Aduentu
vsque in diem Epiphaniae, & à
feria quarta Cinerum vsque in
Octauam Paschatis inclusiue saltem
sub

SCOBAR
1606 Mon
p. 111. IV
E. IV

Index Capitem,

- sub veniali. ibid.
163. An sit mortalis culpa tempore prohibito nuptiales benedictiones recipere. ibidem.
164. An Episcopus possit dispensare, ut benedictio nuptialis tempore prohibito celebretur. p. 118
165. An sit interdicta omnis traductio sponsæ in domum sponsi diebus hiis prohibitis. ibidem
166. An sit lethale diebus hiis prohibitis traducere sponsam, id est, vanæ lætitiæ signis. ibidem
167. An sit peccatum interdicto Feriarum tempore matrimonium consummare. p. 119
- Cap. 16. Circa consensum Coactum ibid.
168. An metus cadens in virum constantem iniuste incussus irritet matrimonium. ibid.
169. An metus cadens in virum constantem iniuste illatus, irritet matrimonium. p. 120
170. An Metus cadens in constantem virum irritet matrimonium solo iure naturæ, & non Ecclesiastico. ibidem.
171. An inter fideles valeat matrimonium graui metu contractum. p. 121.
172. An matrimonium metu extortum sit omnino nullum: unde alteruter altero inuito, possit sine graui periculo resilire. ibid.
173. An contrahens fidei matrimonium ob metum in virum constantem cadentem, peccet lethaliter. ibidem.
174. An qui coactus metu cadente in constantem virum, vere consentit in matrimonium delinquit lethaliter. p. 122.
175. An metus levis sufficiat aliquando ad irritandum matrimonium. ibidem.
176. An matrimonium antea nullum ob metum, postea reualidetur, ob copulam similiter metu extortam. ibidem.
177. An matrimonium metu contractum, si iuramento firmetur, reddatur validum. p. 123
178. An iuramentum adiectum matrimonio metu graui extorto, obliget, & non obliget, indigeatque relaxatione. ibid.
179. An si sponsalibus metu graui contractis iuramentum accedat, obliget donec relaxetur. p. 124
180. An poena anathematis imposita à Tridentino Dominis temporalibus, ac Magistratibus qui suos subditos, vel quoscunque alios ad matrimonia cogunt, sit excommunicatio maior. ibid.
181. An parentes, qui coactione iniusta & graui filium ad matrimonium compellunt incurrant illam anathematis, seu excommunicationis maioris poenam. ibid.
182. An filius teneatur inire matrimonium quod pater promissit, aut precipit. p. 125
183. An filij possint licite, hoc, aut illud coniugium, inuitis parentibus inire. ibidem.
184. An filia inuitis parentibus nubens, attento iure Cæsareo possit, & non possit ab eis exheredari si indigno nubat. p. 126
185. An attento iure Regio Castellæ, possit filia, inuitis parentibus, nubens exheredari. ibid.
186. An pater teneatur, dotare filiam viginti quinque annis maiorem ipso inuito nubentem. ibidem.
187. An teneatur pater dotare filiam viginti quinque annis, ipso inuito, nubentem indigno. p. 127
- Cap. 17. Circa Consensum Conditionatum. ibidem
188. An hæc conditio, *si Deum voluerit*, sit generalis, ita ut reddat contractum matrimonij conditionalem, ibidem
189. An conditio extrinseca necessaria euentura adiecta matrimonio, ut *Contraho tecum, si cras sol oriatur*, reddat illud conditionale, suspendatque consensum. pag. 128
190. An conditio impossibilis adiecta matrimonio, ut *Contraho tecum, si digito caelum tetigeris*, ipsum vitiet. p. 129.
191. An omnes conditiones impossibiles iuxta *Cap. finale* reiciantur, de matrimonio solum, quando apponuntur per verba de futuro. ibidem.
192. An conditiones iure impossibiles reiciantur à matrimonio, ut *Contraho tecum, si inter consanguineos potest* sest

& Dubiorum

est matrimonium contrahi, vel si si-
lius possit à patre sine causa exhere-
dari. p. 130

85. An cõditiones, quæ solo facto im-
possibiles sunt, vt *Contraho tecum*
(paupere quidem) si centum milla-
aureos in dotem dederis, sint à matri-
monij reiiciendæ contractu. ibid.

86. An reiiciatur à matrimonio
conditio, quæ ex natura sua pos-
sibilis est, at ex accidenti est im-
possibilis, vt *Contraho tecum, si es*
virgo, aut *si pater tuus adhuc vivit*.
p. 131

87. An dantes sibi fide de matri-
monio contrahendo sub conditio-
ne, si Pontifex dispensauerit in im-
pedimento dirimenti, dispensante
Pontifice, teneantur matrimo-
nium contrahere. ibidem

88. An valeat, matrimonij promissi-
o inter impeditos, non expres-
sa ea conditione, si Pontifex dis-
pensauerit. p. 132

89. An si promittens matrimonium
sub conditione si Pontifex dispen-
sauerit in impedimento resiliat, se-
quutus opinionem probabilem
asserentem, id esse licitum: te-
neatur, alteri contrahenti soluere
expensas occasione illius con-
tractus, vel dispensationis impe-
trandæ gratia, facta. ibid.

90. An promittens feminae con-
ginæ matrimonium, si Papa dis-
pensauerit, teneatur procurare dis-
pensationem, etiam eam violari,
& expensas facere? p. 133

91. An contracto matrimonio, vel
sponsalibus initis sub hac de fu-
turo conditione, si pater consen-
sit: si pater concitus nec con-
sensum, nec dissensum expri-
mat, censeatur conditio deficere?
ibid.

92. An si tempore, quo contra-
ctum est matrimonium, seu spon-
salia sub ea conditione, si pater con-
senserit, pater iam obierat, id con-
trahentibus minimè ignorantibus:
valeat matrimonium? ibid.

93. An conditiones appositæ matri-
monio illud suspendant vsque ad
notitiam existentie ipsarum. p. 134

94. An matrimonium contractum
sub conditione de futuro, ob quam
suspenditur vsque ad eius euentum,
Esco. & Mend. Theol. Mor. To. III. P. 11.

fiat validum euentu ipso absque
nouo consensu. ibidem

95. An si matrimonium contrahatur
inter inhabiles (inhabilita-
te, in qua Pontifex dispensare po-
test,) sub conditione si Papa dispen-
sauerit, matrimonium, facta dispen-
satione perficiatur, absque nouo
consensu? pag. 135

96. An si quis contrahit cum duabus
sub cõditione honesta, si tantum dotem
dederis: Impleta conditione, præua-
leat matrimonium secundum ibid.

97. An Matrimonium celebratum
de presenti sub conditione de futu-
ro coram Parocho, & testibus, effi-
ciatur parum statim impleta condi-
tione: sed sit vt Parochus, & testes si-
mul conditioni impletionis assistant.
ibidem.

98. An cõditio honesta licet contra-
ria bonis matrimonij illud irriter.
p. 136.

99. An hæc cõditio, *Contraho tecum, si*
prius te voto castitatis sic obstrinxeris,
ut nunquam à me pesas, nec reddas
petenti debitum: violet matrimo-
nium. ibidem

200. An annullet, matrimonium con-
ditio hæc: vt alter coniux mini-
me teneatur debitum reddere, quo-
ties alteri non licet exigere. p. 137

201. An valeat matrimonium initum à
Paganis, seu Iudæis ea cõditione, vt
possint repudij dare libellum iuxta
illorum ritum. ibid.

202. An vitietur, matrimonium, quan-
do conditio ei contraria ab altero
tantum ex contrahentibus apponi-
tur. ibid.

203. An Sponsalia vitientur per con-
ditionem sustantæ matrimonij cõtra-
riam, sicut vitietur matrimonium. p. 138

204. Conditio hæc, *Si mecum concubue-
ris, contraham tecum*, sit tanquam
turpis reiicienda. ibid.

205. An conditio hæc, *Si te virginem*
inuenero, vel si primo in coitu mihi pla-
cueris, tecum contraham, sit tanquam
turpis reiicienda. ibidem

206. An conditiones impossibiles
reiiciantur, à sponsalibus, sicut rei-
ciuntur à matrimonio. ibid.

207. An conditiones impertinentes
habeantur, in matrimonio pro
non adiectis: & illud suspendant.
p. 139.

i 208. An

SCOBAR

Deo. Mor.

20. III. IV.

IV.

Index Capitulorum,

208. An demonstratio, & causa violenti matrimonium si ei contrarietur. *ibidem*
 209. An modus vitiet matrimonium, si ei contrarietur? p. 140.

LIBER XXVI.

Debitum Coniugale, Dinortium p. 141.

SECTIO II.

De Debito ac Dinortio Dubia. ibidem.

- C. 1. Circa Debitum Coniugale. *ibidem.*
 D. 1. An vxor teneatur reddere debitum viro, tacite seu interpretatiue petenti. *ibidem.*
 2. An quoties peccat coniux debitum exigens, peccet similiter alter illud reddens. p. 142
 3. An si quis incestum perpetrat ad consanguineam vxoris accedens, vel voto castitatis illigetur: Coniux peccet, lethaliter petenti ei debitum reddendo ante impetratam dispensationem. *ibidem*
 4. An coniux, cui debiti petitio est interdicta, non tamen redditio, vt contingit ratione voti castitatis, cognationis, aut affinitatis post matrimonium contractæ, aliquando possit petere debitum. *ibidem.*
 5. An mortale sit in actu ipso coniugali expressa intentione finem proli excludere. p. 143
 6. An veniale sit actui matrimoniali dare operam solummodo propter bonum Sacramenti, nempe ad significandam Verbi cum carne, vel cum Ecclesia coniunctionem. *ibidem.*
 7. An venialiter peccet coniux, qui actui matrimoniali dat operam, vt viset in seipso incontinentiæ periculum. *ibidem.*
 8. An sit licitus coniugalis usus, ad tuendam, aut restaurandam valetudinis corporis finem relatus. p. 144.
 9. An sit peccatum vti coniugio propter solam delectationem capiendam. *ibidem.*
 10. An sit peccatum diebus feriatis quouisque ieiuniorumque, ac rogationum, actui matrimoniali dare operam. p. 145
 11. An venialiter delinquat, qui debitum exigit die, qua Eucharistiam est recepturus. *ibidem.*
 12. An coniux reddens debitum, teneatur sub veniali, ea die à communione abstinere. p. 146
 13. An casu quo culpa venialis sit, post conjugalem copulam ad Eucharistiam acquiratur, viginti quatuor horarum spatium à copula esse transactum. *ibidem.*
 14. An post communionem, eadem die liceat debitum exigere. *ibidem.*
 15. An sine veniali piaculo coniux excommunicatus possit debitum exigere. *ibidem.*
 16. An actus coniugalis in loco sacro licite exerceatur, extra casum necessitatis, illumque reddat pollutum. p. 147
 17. An in casu necessitatis actum conjugalem in loco sacro exercere, licitum sit. *ibidem.*
 18. An sicut actus coniugalis in loco sacro extra casum necessitatis sit aliquando licitus, & idem de impudicis cogitationibus, & tactibus dici possit. p. 148
 19. An sit piaculum non naturali seruato tamen vase debito, ad vxorem accedere sine necessitate. *ibidem.*
 20. An petenti coniugi modo indebito quoad situm, alter teneatur, aut possit licite reddere. *ibidem.*
 21. An sit culpa lethalis, coniugale actum in vase innaturali inchoare. p. 149
 22. An sit lethalis culpa, quando data opera feminatio vtriusque coniugis non est simul. *ibidem.*
 23. An abusus vxoris contra naturam sit grauior culpa, quam inter solutos habeatque circumstantiam adultis necessario confitendam. *ibidem.*
 24. An sit crimen lethale, virum ab inchoata copula desistere, ante vtriusque feminationem. p. 150
 25. An lethale peccatum sit coniugem ab inchoata desistere copula, postquam alter feminauit. *ibidem.*
 26. An liceat potionibus aliove remedio abortum procurare, vbi aliud non suppetit mediū, ad prægnantis salutem.

& Dubiorum.

- salutem restaurandam, & probabiliter creditur, nondum factum esse animatum. p.151
27. An quando probabiliter creditur, factum esse animatum, liceat, prægnanti uti medicamentis, & medico ea applicare cum abortus periculo quoties mater periclitatur, & hæc ad eius salutem sint necessaria. ibidem.
28. An lethale peccatum sit tempore menstrui vxoris, debitum petere. p.152
28. An sit culpa tempore menstrui reddere debitum. p.153
29. An coniux tempore menstrui teneatur exigenti debitum reddere. ibid.
30. An peccatum sit actu coniugali uti prægnationis tempore. ibidem.
31. An sit veniale ad vxorem accedere eo tempore, quo post partum eius immunditia persistit. pagina 154
32. An amenti perfecto nullis gaudenti intermissionibus teneatur sanæ mentis coniux debitum reddere. ibidem.
33. An sanus coniux cum propriæ infectionis periculo, teneatur debitum reddere leproso coniugi. p.155
34. An coniux possit, & teneatur, dum sanus est, reddere debitum coniugi leproso, quando etsi non adsit propriæ infectionis periculum, proles probabiliter sit nascitura leprosa. ibid.
35. An coniux sanus teneatur, cum leproso habitare. p.156
36. An quando cognatio spiritalis siue ab vno siue ab utroque coniuge contrahitur culpabiliter, seu baptizando, seu tenendo, nocens impediatur debito exigendo. p.156
37. An incestuosus coniux cum suis consanguineis priuetur iure petendi. p.157
38. An prohibitio petendi debitum incestuoso indicta extendatur, post Tridentinum ad incestum usque ad quartum consanguineorum alterius coniugis gradum. ibid.
39. An cum uterque coniux affinis est effectus per copulam cum alterius consanguineis mutuam arceantur. *Escob. & Mend. Theol. Mor. To. III. P. II.*
- ambo, à debiti petitione. p.158
40. An cum coniux uterque sit affinis per copulam alterius consanguinei mutuam, uterque teneatur debitum reddere, quocumque in casu. ibid.
41. An si affinitas, vel cognatio spiritalis contrahatur ab altero coniuge ante matrimonij consummationem possit id licite consummare reddendo, & ut eximatur à reddendi onere, teneatur Religionem inire. ibid.
42. An pena illa, qua coniux incestuosus afficitur, ut debitum non possit exigere incurratur ante iudicis sententiam, vel saltem criminis declarationem. p.159
43. An si vxor à viri consanguineo vi aut metu cognoscatur priuetur debitum petendi potestate. ibid.
44. An ignorantia vincibilis facti excuset coniugem, qui cum suo coniuge affinitatem, aut cognationem spirituales contraxit, ne ipsi debiti petitio interdicatur. p.160
45. An ignorantia inuincibilis iuris præscribentis penam priuationis debiti, excuset coniugem, qui cum suo coniuge affinitatem, aut cognationem spirituales contraxit, ne ipsi debiti petitio interdicatur. ibidem.
46. An votum castitatis ab altero, aut ab utroque coniuge ante matrimonium emissum, reddat illicitam debiti petitionem. p.161
47. An qui post Religionis votum matrimonium init, teneatur, à debito exigendo abstinere. ibid.
48. An qui votum emit non ineundi matrimonium, eo inire, teneatur à debiti petitione abstinere. pagina 162
49. An qui post votum castitatis Religionis, assumendi Ordinis Sacri, vel abstinendi à nuptiis ad illas transit, peccet prima vice consummando matrimonium. ibidem.
50. An validum sit post initum matrimonium, votum non exigendi debitum. p.163
51. An Votum castitatis post matrimonium consummatum ab altero coniuge sine alterius licentia sit validum ibidem.
52. An licitum sit sine coniugis licentia votum abstinendi à petitione

SCOBAR
Theol. Mor.
p. 111. IV
E. IV

Index Capitum,

- petitione debiti, cum animo tamen reddendi, propter lex matrimonij obligat. pag. 164
53. An coniux, ex cuius licentia alter solus vult castitatem, possit debitum exigere, & subinde alter teneatur reddere? ibid.
54. An cum alter coniux concedit alteri expressam licentiam vouendi omnimodam castitatem: fas sit coniugi huiusmodi licentiam concedenti debitum petere, eique petenti possit alter reddere? ibidem.
55. An coniugi, qui de alterius licentia castitatem vouit, alter possit & teneatur reddere? pagina 165.
56. An possit irritare votum castitatis, constante matrimonio, emissum, & pro tunc implendum ab vxore. ibid.
57. An maritus possit irritare votum castitatis de sua licentia ab vxore factum, valide quidem absque iusta causa, & licite interueniente causa iusta p. 166
58. An utroque coniuge mutuo consensu castitatem vouente, integrum sit viro, votum castitatis vxoris irritare. ibid.
59. An vxor possit irritare votum castitatis aut mutue cohabitationis à viro absque eius licentia emissum. p. 166.
60. An sit lethale, coniugibus, morose delectari secluso pollutionis periculo, in copula cogitata tanquam presenti, dum absentes sunt, aut eo tempore, vel loco ubi copulam exercere non possunt? pagina 167.
61. An tactus inter coniuges ob solam voluptatem in ipsis captandam, absque animo perueniendi ad copulam, sint lethale peccatum. ibidem.
62. An quando coniux se ipsum singulariter tangit, absque pollutionis periculo, ad captandam voluptatem, delinquat mortaliter? ibidem.
63. An liceant coniugatis delectationes morosæ, & tactus, quando ob aliquod impedimentum eis non licet actum conjugalem exercere? p. 168.
64. An tactus, delectationes morosæ, aspectus, verba turpia inter coniugatos sint licita ratione periculi pollutionis in alterutro coniuge præuisi? ibidem
65. An sponsis de futuro licita sint oscula, amplexus aliique tactus, cum non adsit pollutionis, nec consensus in copulam, periculum. pag. 169.
66. An sponsis de futuro liceat, delectatio captata ex future copulæ conjugalis cogitatione? pagina 170.
- Caput 2. Circa Diuortium? ibidem.
67. An vxor possit à marito adultero separari. ibidem
68. An maritus deferens vxorem adulteram quoad thorum, & habitationem, possit eam quoad curam ac disciplinam deferere? ibidem.
69. An diuortium ob adulterium coniugis licitum sit solum ex iure diuino positum? pagina 171.
70. An tactus impudici, ut amplexus, oscula, &c. quæ vxor cum alieno habuit, præbeant iustam diuortij perpetui causam? ibid.
71. An pollutio habita cum vxore dissentiente, sit iusta diuortij causa. ibid.
72. An pollutio extraordinaria habita cum tertia alia persona non vxore, sit iusta causa diuortij? pagina 172.
73. An coniugis sodomia sufficiens causa sit ad diuortium gerendum? ibidem.
74. An sodomia passiuæ det iustam diuortij causam. ibid.
75. An vir parans Sodomiam perfectam cum vxore inuita, exhibeat iustam perpetui diuortij causam. p. 173.
76. An naturalis copula absque seminis intra vas effusione iusta sit diuortij occasio. ibid.
77. An Bestialitas præbeat diuortij occasionem. ibid.
78. An concubitus cum scæminæ exanimis cadauere iustam exhibeat causam diuortij. ibidem
79. An detur, compensatio adulterij viriusque coniugis, si alter adulteretur.

& Dubiorum.

- retur cum alieno, alter perpetret So-
domiam. ibidem
80. An coniux qui plura adulteria pa-
travit, possit diuertere ab alio, qui
vnum solummodo commisit? pagi-
na 174.
81. An peccet mortaliter coniux oc-
cultè adulter diuortium petens ab
altero adultero publice? ibi-
dem.
82. An fiat compensatio adulterij
vnius coniugis cum adulterio alte-
rius iam condonato, à coniuge po-
sterius adulterante. pag. 175
83. An quando coniux vterque adul-
terij crimine est reus, si alter emen-
datur, altero in adulterio persisten-
te, possit emendatus diuortium præ-
tendere. ibid.
84. An liceat marito vxorem, & adul-
terum in adulterio deprehensos
propria auctoritate interficere, vt
leges illi permittunt? pagina
176.
85. An si maritus sit Iudex, liceat
adulteram vxorem in scelere com-
prehensam, interficere? ibi-
dem
86. An licitum sit viro adultero in fo-
ro conscientie, vxorem adulteram
criminaliter accusare, vt capite
damnetur. ibid.
87. An cum lata diuortij sententia,
contingit, innocentem in adulte-
rium labi, compensentur mutuo
delicta compellendus sit ad coniu-
gem adulterij causa dimissum re-
dire. pag. 177
88. An coniugi, qui ante diuortij sen-
tentiam in adulterium labitur, li-
ceat Religionem profiteri, vel Sa-
cros Ordines suscipere? ibi-
dem.
89. An coniugi, qui post diuortij sen-
tentiam in adulterium prolabitur,
liceat Religionem profiteri, vel
ad Sacros conscendere Ordines?
p. 178.
90. An si post diuortium celebratum
coniux innocens iam professus,
vel Sacris initiatus, perpetrat adul-
terium, teneatur egredi è monaste-
rio, & ad coniugem, ob adulterium,
dimissum redire. ibid.
91. An post latam diuortij senten-
tiam coniux innocens possit adul-
terum etiam inuitum sibi recon-
ciliare, & adulter teneatur ad id.
ibidem.
92. An si coniux innocens votum
simplex castitatis solummodo emi-
sit, possit sibi adulterum coniugem
reconciliare. pag. 179
93. An liceat, coniugi adultero post
latam diuortij sententiam professio-
nem emittere, aut ad Sacros Or-
dines, inuito coniuge innocenti
ascendere. ibid.
94. An possit saltem adulter post la-
tam diuortij sententiam, ignorantes
at inconsulto innocente, Religio-
nem profiteri initiari sacris, aut
votum simplex castitatis emittere.
p. 180.
95. An sufficiat, adulterium valde esse
notorium, vt innocens valeat ad
Religionem transire, vel Sacris Or-
dinibus initiari. ibidem
96. An licitum sit, pro foro interno
conscientie coniugi innocenti ad
Religionem, Ordinemque Sacrum
transire, votumve castitatis sim-
plex emittere, ob adulterium al-
terius coniugis occultum. ibi-
dem.
97. An vir innocens possit, inuita adul-
tera vxore, eodem iure ad Ordinem
Sacrum transire, quoad Religionem
valeat. p. 181
98. An liceat innocenti, debitum
coniugi adultero denegare ante lu-
dicis sibi suffragantem sententiam.
ibidem.
99. An si iudex sub excommunicatio-
ne lata sententie precipiat coniugi
innocenti certo scienti adulterium
alterius occultum quod nequit pro-
bare, vt illi debitum reddat, teneatur
obedire. p. 182
100. An coniux innocens possit licite,
propria auctoritate ab adultero di-
uertere ob adulterium publice no-
torium, ita vt adulter restitutio-
nem minime petere valeat. ibi-
dem.
101. An liceat innocenti coniugi pro-
pria auctoritate ab adultero di-
uertere ob adulterium occultum,
haud expectato Ecclesie iudicio.
ibidem.
102. An vir teneatur, vxorem in adul-
terio persistentem dimittere ex præ-
cepto speciali. ibid.
103. An vir teneatur, vxorem adulte-
ram

Index Capitum,

ram iure dimissam (si emendetur)
ad suam pristinam amicitiam reuo-
care. ibid.

103. An vir teneatur, ab adultera vxore
diuertere, eique debitum abnegare
ratione præcepti correctionis frater-
nae. pag. 184

104. An obligatio dimittendæ vxoris in
adulterio persistentis, oriatur ex
præcepto vitandi scandali. ibid.

105. An si scandalum absit peccet le-
thaliter vir, retinens vxorem in
adulterio persistentem. pagina
185.

106. An cum adulterium coniugis ita
occultum est, vt probari non possit,
teneatur adhuc vir eam dimittere.
debitumque abnegare sub mortali.
ibidem.

107. An vir teneatur, pertinaci adul-
teræ necessaria alimenta dene-
gare. ibid.

108. An vxor innocens teneatur, simi-
liter diuertere à viro in adulterio
persistente. ibidem

109. An copula habita à coniuge in-
nocente cum adultero ante di-
uortij sententiam, sit adulterij con-
donatio. p. 186

110. An detur compensatio si coniux
alter adulterij spiritualis reus sit, al-
ter carnalis, ita vt neutri diuertere
liceat. p. 187

111. An detur compensatio si vter-
que coniux fuerit lapsus in hæ-
resim. p. 188

112. An licitum sit diuortium ob
multa alia crimina, etiamsi eis
coniux ad peccandum non induca-
tur. ibid.

113. An si coniux pertrahat alterum
coniugem ad peccandum lethaliter,
possit ab illo separari. p. 189

114. An liceat viro ob vxoris sæui-
tiam gerere diuortium.

115. An ob furorem coniugis liceat
alteri diuortium celebrare, quam-
uis non adsit vitæ periculum. pag.
190.

LIBER XXVII.

Matrimonij Impedi- menta.

S E C T I O I.

*De Matrimonij impedimentis rece-
ptiores sine lite Sententia.*
p. 191.

Caput 1.		<p>E Impedimen-
tis Matri-
monij non-
nulla præli-
ho. p. 191.</p>
Caput 2.		De Impedimento Erroris
pag. 192.
Cap. 3.		De Impedimento Voti. pag.
193.
Cap. 4.		De Impedimento Cognati-
onis carnalis? pag. 194
Caput 5.		De Impedimento Cognatio-
nis spiritualis. p. 195
Cap. 6.		De Impedimento cognationis
Legalis. p. 196
Caput 7.		De Impedimento Criminis.
ibidem.
Caput 8.		De Impedimento Disparitatis
cultus. p. 197
Caput 9.		De Impedimento Vio-
lentia, vel Merus? pagina
198.
Caput 10.		De Impedimento Ordinis.
p. 199.
Caput 11.		De Impedimento Ligaminis.
ibidem.
Caput 12.		De Impedimento publicæ
honestatis. p. 200
Caput 13.		De Impedimento affinitatis
p. 201.
Caput 14.		De Impedimento potentia.
p. 202.
Caput 15.		De Impedimento Raptus. p.
204.
Caput 16.		De quatuor Impedimen-
tis non dirimentibus, Interdicto
scilicet, Catechismo, Spon ali-
bus

& Dubiorum.

bus. & Voro. p. 205
Caput 17. De quinto impedimento non dirimente, nempe Septuplici Crimine. ibid.
Cap. 18. De Matrimonialibus Dispensationibus. ibidem

SECTIO II.

De Impedimentis Matrimonij Dubia. pag. 208.

Caput 19. Circa Impedimenta Matrimonij in comuni. ibid.

Dubium 1. An desideretur causa iusta, ut Pontifex non solum licite, sed & valide possit impedimenta matrimonium dirimentia statuere? ibidem.

1. An Episcopus, & Concilia Nationalia, & Prouincialia possint, impedimenta inducere. pagina 209.

3. An Princeps secularis fidelis possit suis subditis impedimenta matrimonium dirimentia, statuere, ex natura suae potestatis. ibid.

Cap. 20. Error circa impedimenta dirimentia in particulari, ac primum circa impedimenta erroris. p. 210.

4. An error personae concomitans matrimonij actum, id irritet ibidem.

5. An error personae dirimat iure naturali matrimonium. ibidem.

6. An error qualitatis, seu dolus circa illam antecedens, qui ineundo matrimonio causam praebet alias non ineundo, illud dirimat. p. 211.

Caput 21. Circa impedimentum Conditionis, siue seruitutis. ibid.

7. An validum sit matrimonium initum cum seruo, cui pro tempore determinato fuit concessa libertas postmodum in pristinam reddituro seruitutem. ibidem.

8. An valeat matrimonium liberi cum ancilla, quae infra modicum tempus potitura est libertate. ibidem.

9. An validum sit matrimonium liberi cum ancilla contractum si error aut ignorantia seruilis conditionis crassissima, aut leuissima fuerit. p. 212

10. An valide contrahat cum ancilla seruus, qui putabat, eam esse liberam. ibid.

11. An contrahat valide matrimonium licet cum libera, si putabat, eam esse ancillam. pagina 213

12. An liber, qui ignoranter cum mancipio contraxit, possit, detecta seruitute, ab illo propria autoritate semoueri. ibidem.

13. An petente coniuge libero matrimonij dissolutionem ratione seruitutis à se ignorantiae, incumbat ipsi illius ignorantiae probatio? ibidem.

14. An ignorantia seruitutis dirimat suapte natura matrimonium ibidem.

15. An ignorantia seruitutis dirimat iure naturali matrimonium. p. 214.

16. An liber, qui absque urgente causa scienter ducit ancillam peccet, & fiat irregularis? ibidem.

17. An quando dominus non collocat ancillam in matrimonium cum libero seruitutis ignaro, sed conscius matrimonij tacet seruitutem, ancilla ex hoc donetur libertate. p. 215

18. An serui licite possint inuitis dominis, sine petita facultate, matrimonium inire. ibidem.

19. An delinquat lethaliter dominus, qui seruos coniugatos diuendunt in partibus adeo dissitis, ut usus matrimonij impediatur quando initum matrimonium sine domini voluntate fuit? ibidem.

20. An mancipium matrimonio illigatum teneatur potius domino, quam uxori satisfacere.

SCOBAR
 de Mor
 III. IV.
 IV.

Index Capitum,

- cer. p. 216
21. An mancipium comprehensum cum domino, aut cum domina, statim consequatur communi ex iure ac naturali libertatem? p. 217.
22. An quando ancilla vel seruus incunt matrimonium cum persona libera seruitutis illius ignara, domino tradente in matrimonium, vel sciante, ac tacente, seruitutem sit validum huiusmodi matrimonium. ibidem.
- Caput 22.* Circa voti solemnis Impedimentum. pag. 218
23. An votum solemnne castitatis in professione Religionis emissum dirimet matrimonium solo iure Ecclesiastico. ibid.
24. An votum Sacri Ordinis dirimat matrimonium subsequens solo iure Ecclesiastico? ibidem.
25. An sacerdotes Græci viuentes matrimonio ante Ordines inito sint sacrilegio rei? pagina 219.
26. An Sacer Ordo ante rationis usum susceptus, obliget ad continentium: & dirimat matrimonium. ibid.
27. An ordo susceptus post rationis usum, sed ante pubertatem, irritet matrimonium, cum adeptus pubertatem non ratificatur. p. 220.
28. An Ordo Sacer per vim, vel metum assumptus, dirimat matrimonium postea initum. ibidem.
- Caput 23.* Circa Cognationis carnalis Impedimentum. ibidem
29. An consanguinitas in primo gradu lineæ rectæ dirimat iure naturali matrimonium? ibid.
30. An consanguinitas in primo gradu dirimat matrimonium in casu extremæ necessitatis. pag. 221.
31. An prohibitio & irritatio matrimonij inter ascendentes, & descendentes iure naturæ induta, protrahatur ad quemcumque gradum in infinitum. pag. 222.
32. An dato, quod prohibitio matrimonij in linea recta ascendentium & descendentium certis finibus contineatur, iure naturali attentio extendatur ad alios gradus præter primum. ibidem.
33. An gradus omnes consanguinitatis in linea transversa prohibiti *Leuit.* 18. dirimant nunc iure naturali matrimonium. pag. 223.
34. An Matrimonium contractum in primo gradu, lineæ transversæ, nempe inter Fratrem, ac Sororem iure naturali irritum? p. 224.
- Caput 24.* Circa Cognationem Spiritualem. ibid.
35. An per Sacramentum Pœnitentiæ contrahatur, aliquod cognationis spiritualis vinculum, ratione cuius sit specialis luxuriæ circumstantia necessario confitenda, ad confessionis filiam accessisse ibidem.
36. An infidelis baptizans filium fidelis contrahat spirituale cognationem cum baptizato, ac eius parentibus. p. 225.
37. An fidelis baptizans filium infidelis contrahat cum patre infideli cognationem. p. 226
- Caput 25.* Circa Cognationem Legalem. ibid.
38. An adoptio imperfecta dirimat matrimonium. ibid.
39. An cognatio legalis in linea transversa dirimat matrimonium. p. 227.
40. An duo ab eodem adoptati, possint inter se valide coniugium inire? ibid.
41. An adoptatus possit inire coniugium cum filia illegitima adoptantis. ibid.
42. An cognatio legalis impediens, ac dirimens matrimonium inter adoptantem, & adoptatum, eiusque descendentes protrahatur in infinitum. p. 228
- Caput 26.* Circa Impedimentum Criminalis. ibid.
43. An si coniux coniugem interficit, non animo contrahendi coniugium cum altero, sed ex odio, vel ut liberius libidini inferuiat: Homicidium hoc dirimat subsequens

& Dubiorum.

- quens matrimonium ? ibi, dem.
44. An hoc impedimentum incuratur ab vxore virum interimente ex intentione aliud coniugium inuendi ? pagina 229.
45. An ad incurrendum hoc impedimentum, sufficiat, sola occisus coniugis animo contrahendi cum altero, licet non adsit adulterium? ibidem
46. An vt impedimentum hoc dirimens sit necessum, vt machinatio mortis inferendæ coniugi alteri, suum sortiatur effectum? p.230
47. An vt crimen Adulterij sit impedimentum dirimens, sufficiat conatus ad copulam adulterinam cum promissione matrimonij? ibid.
48. An vt adulterium sub futura coniugij promissione sit dirimens illud, requiratur, vt vterque adulterans cognoscat, copulam quam gerit, esse adulterinam id est, sciat, superstitum esse alterius coniugem. ibid.
49. An promissio matrimonij ore tenus facta, adulterio adiuncto inducat dirimens impedimentum. p.231
50. An vt fides data coniugij futuri sufficiens sit ad hoc impedimentum inducendum, necessarium sit, esse iuramento firmatam. ibid.
51. An vt præfata promissio hoc inducat impedimentum, necessario debeat esse pœtutua. pag. 232
52. An vt promissio futuri matrimonij iuncta adulterio sit dirimens impedimentum, sufficiat taciturnitas eius, cui sit promissio. ibidem.
- Caput 27. Circa Impedimentum disparis cultus. p.233
53. An matrimonium fidelis cum infideli sit vetitum iure naturæ aut diuino. ibid.
54. An matrimonium fidelis cum infideli prohibitum iure diuino, & naturali, sit eodem iure irritum. ibidem.
55. An validum sit fidelis cum hæretico coniugium. pag.234
56. An tempore primitiue Ecclesiæ tenebatur coniux ad fidem conuersus, cohabitare cum infideli coniuge, secluso animæ periculo. ibid.
57. An licitum sit nunc fideli, cum infideli coniuge nolente ad fidem conuerti, cohabitare. pag. 235.
58. An cum spes subest conuersionis infidelis ex persistente fidelis consortio: liceat, nunc fideli, cum infideli cohabitare. ibid.
59. An cum est spes conuersionis infidelis coniugis ex fidelis consortio: fidelis ex præcepto teneatur cum infideli coniuge, inhabitare. pag. 236.
60. An si infidelis coniux cohabitare cum fideli renuit vel cum Dei contumelia, & pertractione ad mortale crimen liceat conuerso coniugi, id matrimonium dissoluere, & ad aliud transire. ibidem
61. An si Infidelis coniux à conuerso discedit aut non vult habitare cum ipso absque Dei iniuria, vel pertractione ad peccatum statim matrimonium dissoluatur. ibidem.
62. An vt possit fidelis conuersus matrimonium ad alias nuptias transiens dissoluere: necessarium sit vt infidelis moneatur, num velit ad fidem conuerti, vel habitare cum fideli sine Dei contumelia, aut sine pertractione ad peccatum. p.237
63. An quando infidelis coniux adeo distans commoratur, vt commode requiri, aut moneri nequeat, possit fidelis matrimonium dissolvere ad aliudque transire, illo minime admonito. ibid.
64. An desideretur Ecclesiæ autoritate præfigi terminum, (vt conuertatur, aut decernat legitime cohabitare cum coniuge conuerso) quo possit prius dissolui coniugium? p.238.
65. An si ante matrimonium à fideli conuerso contractum, infidelis coniux ad alias nuptias transeat: hæc irritæ sint. ibidem.

Index Capitum,

66. An matrimonium consummatum infidelis dissolvatur fideli coniuge in Religione approbata proficiente. ibid.
67. An fideli coniugi liceat ad Religionem, vel Sacrum Ordinem transire, nulla infidelis monitione præmissa? pag. 239.
68. An quando fidelis conuersus, ad alias nuptias transit, infidelis possit licite aliud matrimonium inire. ibidem.
- Caput 28. Circa Impedimentum Ordinis.* p. 240
69. An Ordo Sacer dirimat matrimonium iure naturali diuino. ibidem.
70. An qui recipiens Ordines minores credebatur illis annexum esse solemne continentæ votum, perinde ac Sacris teneatur voto simplici continentæ: unde teneatur matrimonium non inire? ibid.
71. An Ordo Sacer per metum grauem susceptus, dirimat matrimonium. pagina 241.
72. An scienter ordinatus, sed ignorans prorsus votum esse Ordini annexum: teneatur continere ex voto, non ex sola Ecclesiæ consuetudine? ibidem.
73. An possit vir ad ordines sine vxoris licentia promoueri. pag. 242.
74. An vir ad ordines promotus, quando spontanea vxoris (non expressa licentia) dissimulatio interfuit, possit ab ea ad ius coniugij renunciari. ibidem.
75. An qui absque expressa, & spontanea vxoris licentia ad Ordines fuit promotus, & ab ipsa reuocatus: Quando consummatum non est matrimonium, teneatur Religionem inire, ut votum Sacro Ordini annexum valeat implere. pag. 243.
76. An possit vir sola vxoris licentia ad ordinem Sacrum promoueri, si ipsa in sæculo castitatem voueat, siue iuuenis, siue senex sit? ibid.
77. An vir ad ordines promotus sola spontanea vxoris licentia absque aliis iure requisitis, possit ab ea, vel saltem ex iudicis officio ad coniugale consortium reuocari. pagina 244.
78. An vxor, quæ voto castitatis emissio, licentiam concessit viro Ordinem Sacrum assumendi: reddatur inhabilis post viri obitum matrimonium incundo. ibidem.
- Caput 29 Circa Impedimentum Ligaminis.* ibidem
79. An Polygamia: seu vsus plurium vxorum simul, sit irrita iure diuino in lege Euangelica? ibidem.
80. An pluralitas vxorum simul sit prohibita iure diuino antiquo positiuo. p. 245.
81. An vxorum pluralitas sit prohibita, ac irrita iure naturali. ibidem.
82. An Deus possit ut vna vxor plures habeat maritos, dispensare. pagina 246.
83. An licita sit nunc infidelibus polygamia. ibid.
84. An antiquitus fuerit licita Gentilibus vxorum pluralitas. pagina 247.
85. An vidua incurrat pœnas iure civili statutas ei, si intra annum luctus ad secundas transeunti nuptias, si consummatum prius matrimonium non fuit. ibidem
86. An omnes hæc pœnæ sceminae secundo nubenti intra annum latus à iurè Ciuili infligatæ correat sint à iure Canonico. ibidem.
- Cap. 30. Circa Impedimentum Publicæ honestatis.* p. 248.
87. An Publicæ honestatis impedimentum oriatur ex sponsalibus sicte celebratis. ibid.
88. An Publicæ honestatis impedimentum ortum ex sponsalibus validis cesserit, num mutuo contrahentium consensu sponsalia dissoluantur. p. 249.
89. An si contractis sponsalibus cum Maria sub conditione sponsalia absoluta

& Dubiorum

- absoluta cum eius sorore inean-
tur: oriatur publicæ honesta-
tis impedimentum. ibi-
dem.
90. An ex matrimonio rato non-
dum consummato oriatur potius
affinitatis, quam publicæ ho-
nestatis impedimentum. ibi-
dem.
91. An impedimentum publicæ ho-
nestatis confurgens ex matri-
monio rato restrictum per Tri-
dentinum ad primum gradum,
sicut confurgens ex sponsalibus.
p. 150
92. An impedimentum publicæ ho-
nestatis confurgat, ex matri-
monio rato, quacumque ex
causa inualido. ibi-
dem.
93. An ex matrimonio rato con-
ditionato oriatur publicæ hone-
statis impedimentum? pagina
151.
- Caput 31. Circa Affinitatis Impedi-
mentum. ibid.
94. An ut affinitas contrahatur, suf-
ficiat, ut solus vir in copula
seminet. ibi-
dem.
95. An contrahatur affinitas ex co-
pula, in qua sola femina se-
minat? pagina
152.
96. An ex spadonis congressu
oriatur affinitas? ibi-
dem.
97. An ut affinitas contrahatur, suf-
ficiat si virile semen, quo-
cumque modo, etiam dæmo-
nis arte, intra vas femineum
recipiatur? ibi-
dem.
98. An copula Sodomitica impe-
diat matrimonium. pagina
153.
99. An affinitas ex fornicatione
orta impediatur matrimonium in
gradu tertio, & quarto. ibi-
dem.
100. An Accessus ad consanguini-
tatem in tertio, aut quarto gra-
du eius, quacum quis fornicatus
fuerat sit incestus. ibid.
101. An affinitas ex fornicatione or-
ta dirimat in omni gradu lineæ
rectæ iure naturali matrimo-
nium. pag. 154
102. An affinitas ex matrimonio or-
ta dirimat, iure naturæ matri-
monium aliquo in gradu lineæ
rectæ, inter ascendentes, ac
descendentes. ibid.
103. An affinitas ex matrimonio
orta dirimat, naturali iure coniugium
in primo lineæ transuer-
sæ gradu. p. 155
- Caput 32. Circa impotentiam impe-
dimentum. ibid.
104. An validum sit matrimonium
initum inter imponentes, cog-
nita impotentia naturali perpetua
coeundi, dummodo ad caste vi-
uendum, & sine ordine ad co-
pulam celebretur. ibid.
105. An imponentes, qui suæ impo-
tentia conscii deceperunt femi-
nam ipsam ducens, teneatur eam
ut fororem habere, & ei alimen-
ta impertire. pagina
156.
106. An si uterque coniux initum matri-
monij tempore nouerant impo-
tentiam teneantur, tanquam fra-
tres conuiuere. ibidem
107. An satis sit ad matrimonij va-
lorem potentia penetrandi vas, si
seminandi intra illud desit poten-
tia? p. 157
108. An sufficiat ad matrimonij va-
lorem, si vir non valeat emitte-
re semen intra vas, sed tantum
in ore vasis? ibidem
109. An validum sit matrimonium
si vir seminet intra vas, femina
vero sit ad seminandum impo-
tens. p. 158
110. An Eunuchus valide possit ma-
trimonium inire. ibid.
111. An si daretur Eunuchus verum
seminans semen, valide posset ma-
trimonium inire, attento naturæ
iure, post Sixti V. motum pro-
prium. ibid.
112. An femina Eunuchissa sit ad
matrimonium habilis ineundum?
p. 159.
113. An senes valde decrepiti sint ad
ineundum coniugium habiles. ibid.
114. An quando vir senex adeo est ex-
haustus, ut omnino impotens ad
copulam habendam existat, nec
medicorum iudicio iurari arte pos-
sit: capax sit coniugij ineundi. ibid.
115. An

Index Capitem,

115. An validum sit steriliū matri-
monium. p. 260
116. An Fœmina, quæ parere non
potest sine manifesto mortis pe-
riculo, licet apta copulæ: vali-
dè ineat matrimonium ibi-
dem.
117. An detur impotentia naturalis
respectiva matrimonium dirimens.
ibid.
118. An quando fœmina nupta cu-
ius arctitudini naturali medici iu-
dicant posse absque mortis peri-
culo per incisionem subueniri,
ut apta viro reddatur: teneatur
pati? p. 261
119. An quando fœmina arcta natu-
raliter speciatim non est, sed
solummodo naturale Virgineum
signaculum congressui virili ob-
stat: teneatur incisionem subire.
ibid.
120. An impotentia perpetua ex ma-
leficio confurgens dirimat sub-
sequens matrimonium cum per-
sona illa: ad quam est impoten-
tia. p. 262
121. An hermaphroditus, semel ele-
cto sexu, & iuxta illum inito
matrimonio postea viduus pos-
sit iuxta alterum sexum valide
matrimonium inire? ibid.
122. An hermaphroditus possit va-
lide inire coniugium iuxta se-
xum, qui non est æqualis,
sed inferior: si tamen iuxta eum
addit ad copulam potentia. p.
263.
123. An ætas quatuordecim anno-
rum in viro, decem vero in
fœmina necessario debeat esse
completa, ad ineundum coniu-
gium. ibid.
124. An sufficiat ad matrimonij va-
lorem, ultimam diem anni de-
cimi quarti in viro, & duode-
cimi in fœmina inceptam esse.
p. 264
125. An ut malitia supplere dicatur
ætatem à lege præscriptam in
puero sufficiat ut quacumque
in ætate habilis ad copulam re-
periatur? ibid.
126. An puer minor septennio
capax generandi, ac usu ratio-
nis fruens capax sit coniugij
ineundi. ibid.
127. An ut tempus assignetur puber-
tati proximum, in quo supplen-
te malitia ætatem possit matri-
monium iniri: desideretur iu-
dicis arbitrium. p. 265
128. An valeat matrimonium, quan-
do in legitima pubertatis ætate
constitutus adhuc potens non est
ad copulam coniugalem geren-
dam. ibid.
129. An quando puer decimoquar-
to anno completo aut fœmina
duodecimo adhuc impotentes ad
copulam inveniuntur, expectan-
dum sit triennium integrum, ad
experiendum, num ea impoten-
tia perpetua sit, & matrimonium
irritum. p. 266
130. An quando signa impotentia
non sunt omnino certa, sed eui-
dentia verosimiliter, desideretur
iuramentum. ibid.
131. An requiratur triennij experi-
mentum, quando, existentibus
de impotentia solum signis dubiis,
uterque coniux illam ingenue
profiteretur. p. 267
132. An casu, quo vxor, matronis
inspicientibus, virgo iudicetur: ne-
cessarium sit septimæ manus pro-
pinquorum iuramentum, etiam
exacto triennio. ibid.
133. An utroque coniuge faten-
te impedimentum & triennio
experimenti lapsio necessarium
sit adhuc vxorem à matronis in-
spici. p. 268
134. An pro forma iuramenti septi-
mæ manus, requiratur necessa-
rio libri Evangeliorum tactus.
ibidem.
135. An triennium experimenti com-
putandum sit à tempore, quo
coceptum est à coniugibus co-
pulæ ineunda vacare. ibi-
dem.
136. An triennium experimenti ali-
quo temporis interstitio intermi-
tatur, debeat iterum denao in-
stitui. p. 269.
137. An supplendum sit necessario
triennij tempus interpolatum
ibidem.
138. An matronæ ad fœminarum
inspectionem electæ à iudice,
possint recusari. p. 270
139. An matronæ electæ à iudi-
ce,

& Dubiorum.

- ce, debeant iurare suo vt testimo-
nio fidem faciant. ibidem
- Caput 33. Circa raptus Impedimen-
tum.* p. 271
140. An raptus quo fœmina virum
abripit dirimat matrimonium.
ibidem.
141. An dirimat matrimonium rap-
tus, quo inuitis parentibus,
consentiens fœmina è domo ex-
trahitur. ibidem
142. An dirimat matrimonium rap-
tus, quo sponsus propriam
sponsam abripit renuentem. p.
272.
143. An dirimat, matrimonium
raptus qui non geritur causa so-
lum explendæ libidinis. ibi-
dem.
- Cap. 34. Circa impedimenta so-
lummodo impediencia. pag.*
273.
144. An Parochus possit ad tem-
pus interdicere, ne matrimo-
nium contrahatur? ibi-
dem.
145. An Pontificis prohibitio, seu
interdictum reddat irritum ma-
trimonium contra eam prohi-
bitionem contractum. ibi-
dem.
146. An licite possit matrimonium
interdicti, cessationis à diui-
nis tempore celebrari. p.
274.
147. An Benedictiones nuptiales
possint licite tempore interdicti
conferri. ibidem.
148. An imperfecta spiritualis cogna-
tio prodians extentione in Ca-
techismo oriatur etiam exten-
sione baptizati in exorcismis. p.
275.
149. An vt patrinus hanc imperfe-
ctam spiritualem cognationem
contrahat, necessum sit vt ba-
ptizatum, aut baptizandum in
Catechismo teneat. ibi-
dem.
150. An hoc Catechismi impedimen-
tum per Tridentinum sit subla-
tum omnino. p. 276
151. An impedimentum impediens
votum castitatis Religionis, vel
non nubendi emissum ab eo,
cui satis est ob animi salutem
coniugium inire: validum sit
- & impediatur matrimonium. p.
277.
153. An mortaliter delinquat, qui
habenti castitatis votum, & ro-
ganti num possit matrimo-
nium valide inire, posse respon-
det. ibid.
154. An liceat, suadere ei, qui vene-
reis tentationibus agitatus pas-
sim succumbit, nec spes est
fore, vt aliis mediis adhibitis
contineatur, vt matrimo-
nium ineat, quamuis simplici
castitatis voto sit adstrictus.
p. 278
- Caput 35. Circa impedimenta,
quæ ortum habent ex crimine.*
ibidem.
155. An incestus viri cum vxoris
consanguineis, quo impedit
etiam dirimat matrimonium. ibi-
dem.
156. An impedimentum incestus
oriatur, ex coniunctione cum
consanguineis coniugis vltra se-
cundum gradum pagina
279.
157. An hoc impedimentum oria-
tur, ex incestu cum propriis
consanguineis intra secundum
gradum. ibid.
158. Ac impediatur matrimonium in-
cestus cum coniugis consangui-
neis. ibid.
159. An vt incestus matrimonium
impediatur, debeat necessario esse
publicus. p. 280
160. An impedimentum raptus spon-
sate incurrat, qui sponsam so-
lum de futuro rapit. ibi-
dem.
161. An impedimentum vxorici-
dij incurrat qui vxorem in flagran-
ti adulterij delicto deprehen-
sam propria interemit authori-
tate. ibid.
162. An vxorici-
dij impedimentum
vir incurrat casu, quo vxo-
rem autoritate iudicis adulte-
ram enecet. p. 281
163. An incurrat vxorici-
dij impe-
dimentum vxor, quæ virum in-
teriuuit. ibid.
164. An incurrat Presbyterici-
dij impe-
dimentum quislibet Presbyte-
ri interfe-
ctor, etiam in iudi-
cio contentioso minime con-
uictus.

Index Capitulorum,

- uictus. ibidem
165. An lethaliter semper delinquat, qui cum interdictis Ecclesiarum, impedimento impediendi matrimonium contrahit. ibidem.
166. An si impedimenta alia non abierint in desuetudinem: mortale sit affectum illorum aliquo coniugium contrahere. pag. 282.
167. An valeat, consuetudo contraria, ut à peccato lethali excusetur, qui affectus aliquo impedimento impediendi init matrimonium. ibidem
- Caput 36. Circa Impedimentorum Dispensationem.* pagina 283.
168. An Pontifex possit in impedimentis iure diuino & naturali matrimonium detrimentibus aliquando dispensare. ibidem.
169. An possit dari casus, in quo Pontifex valeat dispensare, imò præcipere patri, ut filiam, ducat in uxorem, ibidem
170. An solus Pontifex possit in impedimentis iure humano dirimentibus dispensare. pagina 284.
171. An Episcopus in casu magnæ necessitatis possit in impedimentis dirimentibus post contractum matrimonium dispensare. ibidem.
172. An desideretur in contrahentibus bona fides, ut Episcopus in his casibus valeat dispensare. pag. 285.
173. An possit Episcopus in casu magnæ necessitatis dispensare in impedimento dirimenti ante initum matrimonium. ibidem.
174. An tantum sit pro interiori foro potestas quam Episcopus habet ad dispensandum in necessitate super impedimenta dirimentia. p. 286
175. An ex speciali Episcopi commissione possit eius Vicarius generalis in impedimentis dirimentibus in casibus, quibus ipse potest dispensare. ibidem.
176. An possit Episcopus post initum matrimonium dispensare semper in impedimento, cui subreptitiè fuit obtemperata dispensatio. pagina 287.
177. An Religiosi Mendicantes suorum priuilegiorum vi possint in aliquo impedimento dirimenti dispensare. ibidem.
178. An Episcopus valeat dispensare, ad petendum debitum cum coniuge, cui debiti petitio est interdicta, affinitatis contractæ ex fornicatione cum altero coniuge causa. ibidem.
179. An Religiosi mendicantes ab Ordinario approbati possint hodie ex Prouincialis commissione dispensare in foro conscientiarum ad petendum debitum cum iis coniugibus, qui inter se affinitatem contraxere. pagina 288.
180. An possit Episcopus semper dispensare ad petendum debitum cum coniuge, qui voto castitatis adstrictus iniuit coniugium. ibid.
181. An Episcopus possit dispensare ad debitum petendum cum eo, qui post castitatis votum iniit coniugium, nondum tamen illud consummauit. p. 289
182. An Episcopus in casu magnæ necessitatis possit dispensare in voto Religionis ac castitatis perpetuæ. ibidem.
183. An regulares possint suorum priuilegiorum vi, urgente necessitate, in voto castitatis absolutæ dispensare sicut potest Episcopus. ibidem.
184. An ea omnis suppressio veri, quæ si exprimeretur, omnino Pontificem à dispensatione impertienda retraheret, vel difficilior eam impertiret: reddat dispensationem subreptitiā? pagina 290.
185. An taciturnitas veri, aut ex-

& Dubiorum.

- expressio falsi pertinens tantum ad causam impulsivam, reddat subreptitiam dispensationem. pagina 291.
186. An sit subreptitia dispensatio, si semel petita, & à Pontifice denegata, quando postea impetratur prioris denegationis mentio à petente non geritur. p. 291.
187. An qui obtinuit dispensationem ad contrahendum cum affine vel consanguinea, sed ea minime vius, postea petat aliam dispensationem ad conjugium cum alia consanguinea seu affine ineundum teneatur prioris dispensationis mentionem gerere, ne secunda dispensatio sit surreptitia. ibid.
188. An gerenda sit necessario mentio copulae ex sola humana fragilitate inter cognatos vel affines habita, ut valida eis sit dispensatio? pagina 291.
189. An copula incestuosa habita fuit spe facilius impetrandae dispensationis: is animus sit nunc necessario explicandus. ibidem.
190. An dum Ordinarius Pontifex committit, ut dispense cum aliquibus *Dummodo copula non interueniat*: contrahentes possint initam copulam denegare, dum ab Ordinario interrogantur. pag. 293.
191. An quando plura adsunt impedimenta, necessarium sit, omnia illa in eadem petitione referre, ut simul dispensentur. ibidem.
192. An faciendi necessario sit mentio de multiplicitate eiusdem gradus, vel diversis in consanguinitate, affinitate, publica honestate, ac spiritali cognatione, ne subreptitia sit dispensatio: pag. 294.
193. An quando contracturi consanguinei, vel affines distant inaequaliter à stipite, satis sit mentionem remotioris gradus in petitione fieri? pagina 295.
194. An necessarium sit explicare in petitione, num proquinitas graduum sit in linea recta, an in transversa. ibidem.
195. An cum dispensatio petatur ad impedimentum publicae honestatis in primo gradu, necessarium sit exponere, num ex sponsalibus proveniat. pag. 296.
196. An quando impedimenta affinitatis, & publicae honestatis concurrunt, satis sit mentionem fieri affinitatis, publica honestate silentio suppressa. ibidem.
197. An valida sit dispensatio, quando erratur in Diocesi eius, cum quo dispensatur. ibidem.
198. An invalida sit dispensatio eo solum quod in ea aliquid taceatur, quod ex Curiae Romanae stylo est exprimendum. pagina 297.
199. An qui petit dispensationem voti: quod certo scit emisisse sed in petitione exprimit votum esse dubium, adiiciens tamen aliam veram causam, ob quam assolet Pontifex dispensare, valida sit dispensatio. ibidem.
200. An vitiet dispensationem, qui in precibus plures enarrat causas, ex quibus aliqua sunt verae, aliqua falsa. pagina 298.
201. An impetretur dispensatio allegando fore, ut femina innupta maneat ex dotis defectu: cum tamen non ex defectu dotis, sed quia deformis, aut grandaeva sit proveniat ab aliis non duci valida sit dispensatio. ibid.
202. An quando dispensatio voti castitatis, aut Religionis, non explicat esse ad unum, aut plura matrimonia: possit ad plura extendi. p. 299.
203. An necessarium sit, ut quando impetrans mittit Romam, ad dispensationem obtinendam causae verificentur, ut valida existat. ibid.
204. An

Index Capitum,

204. An causæ dispensationis debeant esse necessariò veræ, tempore, quo Pontifex, vel Pœnitentiarius committit Ordinario, vel Confessori dispensandi commissionem? pagina 300. 205. An causæ dispensationis debeant necessariò subsistere, quando post Pontificis, vel Pœnitentiarij expeditionem,	Ordinarius, aut Confessor eam exequitur. ibidem. 206. An necessarium sit ut perfecter dispensationis causa eo tempore, quo executioni mandatur nempe cum ipsum matrimonium initur? pagina 301 207. Trium voluminum de Sacramentis ad Deiparam Epilogus. pag. 302

R.P!